

HRİSTİYAN İNANÇININ TEMELLERİ

Bu makalede Hristiyan inancının temelleri anlatan beş bölüm bulunmaktadır. Bölümler: 1) Her şey İsa Mesih'in kazanıçına dayanır, 2) Kutsal Kitap: Diri Kelam, 3) Görünür Kelam: Vaftiz 4) Görünür Kelam: Rab'bin Sofrası ve 5) İsa Mesih, imanımızın öncüsü ve tamamlayıcısı 'dir. Bu yazılar ayrı makaleler olarak Lutheran Heritage Foundation'ın Good News (İyi Haber) dergisinde 1996-2005 yıllarında yayınlandı ve Nur Nirven tarafından 2012 İngilizce'den Türkçe'yi çevirildi.

BÖLÜM 1

HER ŞEY İSA MESİH'İN KAZANÇINA DAYANIR

”BENİM HESABIMA SAY”
PAVLUS'UN MEKTUBU FİLİMON'A BÖLÜM 1 AYET 18
Good News sayı 20, s. 35 (2004)

Yeni Antlaşma'da Elçi Pavlus'un Filimon adlı birine yazdığı mektubu okuyabilirsiniz. Bu mektupla Pavlus, Onisimos'la¹ Filimon'un kopan ilişkisi düzeltmeye çalışıyordu. Onisimos Filimon'a karşı günah işlemiş, ondan borç almış, geri ödeyememişti. Filimon için, insani anlamda bağışlamak çok çok zor olacaktı. Bu durumda Pavlus, cesaretle ve sevgiyle Filimon'a, “[Onisimos] sana herhangi bir haksızlık etmişse ya da bir borcu varsa, bunu benim hesabıma say” diyordu.

GÜNAHLARINIZ İSA'NİN “HESABINA SAYILDI”

Daha önemlisi, İsa'nın sizin günahlarınız için çarmıhta kanlar içinde ölümü, size “Benim hesabıma say!” diye duyurmasıydı. Çarmıha gerilen İsa resmine her baktığınızda aynı sözlerde teselli bulabilirsiniz: “Benim hesabıma say!”

¹ Onisimos sahibinden kaçan ama sonra Hristiyan olan Pavlus ile tanıştığı bir köle

Pavlus bu kez Koloselilere, Mesih'in aleyhimize olan bütün hesapları alıp, başının üzerine koyduğunu açıkladığı başka bir mektup yazmıştır: “Sizler suçlarınız ve benliğinizin sünnetsizliği yüzünden ölüyken, Allah sizi Mesih'le birlikte yaşama kavuşturdu. Bütün suçlarımızı O bağışladı. Kurallarıyla bize karşı ve aleyhimizde olan yazılı antlaşmayı sildi, onu çarmıha çakarak ortadan kaldırdı” (Koloseliler 2:13-14).

Allah, günahlarımız nedeniyle sizi asla yok etmeyecektir. Bütün günahlarımız İsa'nın hesabına sayılmıştır. “Kan dökülmeden bağışlama olmaz” (İbraniler 9:22) ve [Allah'm] “Oğlu İsa'nın kanı bizi her günahtan arındırır” (1.Yuhanna 1:7). Pavlus'un Onisimos'un borcunun kendi hesabına sayılmasını istemesi gibi (Filimon 18), İsa da, sizin ve işlediğiniz her günah için, “Benim hesabıma say” demiştir.

GÜNAHLARINIZ UZAKLAŞTIRILDI: MEZMUR 103:12

Yeşaya peygamber, “Aslında hastalıklarımızı o üstlendi, acularımızı o yükledi ... Bizim isyanlarımız yüzünden onun bedeni deşildi, Bizim suçlarımız yüzünden o eziyet çekti” (Yeşaya 53:4-5) diye yazmaktadır. İsa dövülmüş, kanlar içinde çarmıhta geriliyken, “Tamamlandı” diye duyurmuştur (Yuhanna 19:30). Yani – bugüne kadar işlediğiniz ve bugünden sonra işleyeceğiniz her günah dahil- her şey O'nun hesabına sayılmış, artık tamamı ödenmiştir. Bu, Allah'm günahı cezalandırmaya karar vermesi değil, bütün günahı Oğlu İsa'nın hesabına saymasıdır. Geçmişte yaptığınız korkunç şeylerden ötürü kendinizi ne kadar suçlu hissederseniz edin çarmıhtaki İsa'ya bakın. Orada Rab'binizin “benim hesabıma say!” dediğini anlayın. Allah'm öfkesi artık sizi yakıp kül etmez, çarmıha gerilen İsa'nın kanıyla yatışmıştır. Allah sizi Mesih'te bağışlamıştır. Adını, sonsuza kadar övün!

Devam...

BÖLÜM 2

KUTSAL KİTAP: DİRİ KELAM

AZİZ PAVLUS KENDİNİ TÜMÜYLE KELAM'A VERDİ

Good News sayı 7, s.1-4 (1997/2002)

Aziz Pavlus “*kendini tümüyle Allah'ın sözünü yaymaya verdi. Yahudilere, İsa'nın Mesih olduğuna dair tanıklık ediyordu*” (Elç. 18:5). Elçi, kendini Mesih'e o kadar kaptırmıştı ki zindandayken bile Kelamı inceliyor ve her gün Mesih'i duyuruyordu.

Pavlus, din kurallarına uyabilsin diye her gün Kutsal Yazıları inceleyerek, öğrenmeye çalışmıyordu. Bunun yerine, Aziz Pavlus, Mesih'te kendisine yeni bir yaşamın yanında güç ve kuvvet de vermeye devam edeceğini bildiği Allah'ın diri Kelamıyla ruhunu besliyordu.

SİZE İYİ HABER VAR!

Allah'ın diri Kelamı sizin için iyi haberdır. Allah'ın Kelamı külfetli dinsel kurallar derlemesi değildir. Allah'ın Kelamı yaşamaktadır, çünkü o, Allah'ın yaşam veren diri Kelamıdır. Kutsal Yazılarda bize, bütün insanların “*suçlardan ve günahlardan ötürü ölü oldukları*” (Efesliler 2:1; Koloseliler 2:13) öğretilir; böyle bile olsa Allah, Mesih'te bizi “*yaşama kavuşturur*” (Koloseliler 2:13). Allah, Kelamı aracılığıyla başlangıçta yaşamı yarattığı gibi, şimdi de ruhsal açıdan ölü olanlara yeni bir yaşam vermektedir. Elçi Petrus, “*Çünkü ölümlü değil, ölümsüz bir tohumdan, yani Allah'ın diri ve kalıcı kelamı aracılığıyla yeniden doğdunuz*” diye yazmaktadır (1. Petrus 1:23). Allah, diri Kelamı aracılığıyla bizi yaşama kavuşturur ve aynı diri Kelam içimizde etkili olmaya ve hepimizi bereketlemeye devam eder.

Seven Allah'ımız, izinden gidenlerin yüreklerinde ve gündelik yaşamlarında Mesih'in diriliş gücünü, diri Kelamı'nın mucizesi aracılığıyla, lütufta bulunarak harekete geçirir.

İsa, “*Kelamım ... yaşamdır*” dedi.

Aziz Pavlus Selanik'teki Hristiyanlara Allah'ın diri Kelamı'nın imanlıların içinde aslında “*etkili olduğunu*” açıkça ve güçlü bir biçimde açıklamaktadır! “*Allah'a sürekli şükretmemiz için bir neden daha var: Allah'ın Kelamı'nı bizden duyup kabul ettiğiniz zaman bunu insan sözü olarak değil, gerçekte olduğu gibi, Allah'ın Kelamı olarak benimsediniz. Siz imanlılarda etkin olan da bu sözdür*” (1. Selanikliler 2:13). Yakup, Allah'ın diri Kelamı'nın tohumunun imanlının yüreğine “*ekildiğini*” söyler (Yakup 1:21).

Hristiyan değilseniz ve yine de Allah'ı tanımak istiyorsanız ya da inançlı biriyseniz ama Mesih'in üzerine inşa edilmiş daha güçlü bir iman arzusundaysanız, Allah'ın göksel manıyla, yani diri, yaşam veren, yaşamı değiştiren Kelamı'yla beslenin.

Elçi Petrus, “Yeni doğmuş bebekler gibi, hilesiz sütü andıran Allah’ın Kelamı’nı özleyin ki, bununla beslenip büyüyerek kurtuluşa erişesiniz” diye yazmaktadır (1. Petrus 2:2). “Sözlerini bulur bulmaz yuttum” der Yeremya, “bana neşe, yüreğime sevinç oldu” (Yeremya: 15:16). Mezmurcu, Allah’ın Kelamı’yla beslenen herkesin akarsu kıyılarına dikilmiş ağaca benzediğini söyler (Mez. 1:3).

RUHUNUZ İÇİN GÜNDELİK ŞÖLEN

Bu *İyi Haber* konusu, Allah’ın diri Kelamı aracılığıyla size vermek istediği birçok bereketi anlamanıza yardım etmek için tasarlanmıştır. Allah’ın Ruhu, Allah’ın Kelamı’nın “diri ve etkili” olmasının ne anlama geldiğini kavramınızı sağlarken, bu aynı diri Kelam’ın gücünü ve hizmetini daha iyi anlarsınız. Allah’ın diri Kelamı’nı anlamak ve deneyimlemek yaşama büyük esenlik ve sevinç katar. Diri Kelam aracılığıyla “büyüyerek kurtuluşa erişiriz” (1. Petrus 2:2). Kelamı temel alan vaazlar ve Kutsal Kitap araştırmaları artık sıkıcı gelmez. Bunun yerine, aç ruhunuz için bunlar birer şölen ve bayram olur. Diri Kelam’ın gücü ve hizmeti aracılığıyla, yaşamınız, yaşamda başka her şeyden çok İsa’nın sözlerini duymak isteyen Meryem’in yaşamına (Luka 10:38-42) benzer.

YASA’NIN KELAMI MÜJDE’NİN² KELAMI

Aziz Pavlus paydaş imanlıların arasında diri Kelam’ın hizmetinden yararlanırken, Kelam’a duyduğu çok özel ilgiyi tekrar tekrar ifade etmiştir. Bugün de aynı ilgiyi göstermeliyiz. Allah’ın diri Kelamı’nın hem Yasa’nın hem Müjde’nin kelamını içerdiğini anlamalıyız. Bu ikisini karıştırmamalıyız. Yasa’nın kelamı öldürür ama Müjde’nin kelamı yaşam verir (2. Korintliler 3:6). Kutsal Kitap’taki bu iki öğretiyi birbirine karıştırıldığında, Allah’ın lütufta bulunarak bizim için Mesih İsa’da yaptığı işe dair net öğretiyi karıştır, yüreklerimize endişe dolar. Yasa’yla Müjde’yi harmanlamak Müjde’nin yaşam veren değerli ilacının, günah hastalığının üstesinden gelme gücünü kaybederek, etkisinin azalmasına yol açar. Öte yandan, Yasa’nın etkisi, kendimizi yaşam veren Müjde’ye ihtiyaç duyan ölümcül hasta olarak görmediğimiz bir noktaya varacak kadar azalabilir. Yasa’yla Müjde’yi karıştırmak ya da harmanlamak Allah’ın vaat ettiği bereketlerden bizi yoksun bırakır: “Böylece imanla aklandığımızı göre, Rabbimiz İsa Mesih sayesinde Allah’la barışmış oluyoruz” (Romalılar 5:1).

Aziz Pavlus, ilk Hristiyan cemaatlerine mektuplarında onları Yasa’yla Müjde’yi ayırt etmeye sürekli teşvik ediyordu (karş. Galatyalılar 2 ve Romalılar 7). Müjde’nin kelamı diri ve etkilidir, yaşam verir, çünkü kendisi yaşam olan Mesih İsa’yla bağlantı kurmamızı sağlayan iman yaratır. Yasa’nın kelamı da “diri ve etkilidir” (İbraniler 4:12), günahımız nedeniyle bizi etkili bir biçimde suçlar ve mahkûm eder. Ancak Yasa’nın kelamı her ne kadar diri olsa da yaşam vermez (Galatyalılar 3:2). Ancak Müjde’nin kelamı yaşam verir (Yuhanna 6:63).

² Müjde: İsa Mesih’in çarmıhta bütün dünyanın günahı için ölmesini ve buna inanarak kurtulabilmesinizi anlatan iyi haber.

ALLAH'IN EN ÖNEMLİ HABERİ

Şimdi Allah'ın bizler için bütün bereketlerinin en önemlisi geliyor. Allah'ın, Kutsal Ruh'u aracılığıyla diri Kelamı, *Allah'ın diri ve beden alan kelamı* olan İsa'yı görmemizi ve O'nunla bağlantı kurmamızı da sağlar! Allah'ın Kelamı, İsa'da *insan oldu* (Yuhanna 1:14). Kelam'ın insan olması o kadar inanılmaz, o kadar mucizevi ve şaşırtıcıydı ki gökler açıldı ve birdenbire “*meleğin yanında, Tanrı'yı öven göksel ordulardan oluşan büyük bir topluluk belirdi*” (Luka 2:13).

Trajiktir ki bugün pek çok kişi diri kelam olan İsa'yla buluşmanın ve O'nunla bağlantı kurmanın sevincini asla yaşamıyor. Kelamı ancak ara sıra okuyanlar anlık dinsel rehberlikten, duygusal bir ferahlamadan ya da seküler şiir okumanın verdiği benzeyen esin verici bir duygudan biraz daha fazlasını arıyorlar sıklıkla.

Allah'ın diri Kelamı'nı okurken, incelerken ve üzerinde düşünürken Beden Alan Diri Kelamı, İsa'yı görüyoruz. İsa, Kutsal Yazıların kendisine “*tanıklık ettiğini*” açıkça belirtti (Yuhanna 5:39). İsa, dirildikten sonra arkadaşlarıyla birlikte Emmaus yolunda yürürken, “*sonra Musa'nın ve bütün peygamberlerin yazılarından başlayarak, Kutsal Yazılar'ın hepsinde kendisiyle ilgili olanları onlara açıkladı*” (Luka 24:27). O gece daha sonra İsa üst kattaki odada öğrencilerine görünerek, “*Musa'nın Yasası'nda, peygamberlerin yazılarında ve Mezmurlar'da benimle ilgili yazılmış olanların tümünün gerçekleşmesi gerektir*” dedi (Luka 24:44). Allah'ın diri Kelamı'nı okuyun! *Diri, yaşam veren, beden alan kelam'la, İsa'yla bağlantı kurun!* (Vahiy 19:13).

Devam.....

BÖLÜM 3

GÖRÜNÜR KELAM: VAFTİZ

MESİH SİZE KELAMI ARACILIĞIYLA GELİR BAŞKA BİR YOLLA DA GELİR Mİ?

Good News sayı 22, s. 11 (2005)

Allah, Kelamı'nda, Kelamı aracılığıyla size geldiğini belirtmektedir (Yuhanna: 14:23; 15:7). Mesih, vaazda, eğitimde ve Kutsal Kitap'ta incelenen yalın Kelamı aracılığıyla size gelmektedir. Allah, mucizelerini göstermek için yalın Kelamı'na ayrıca özel bir vasıta, yani bir araç katmıştır. Mesih kulaklarınıza yalnızca diri Kelamı'nın vaaz edilmesi ve öğretilmesiyle girmemektedir (s. 8-9), suya da Kelamı'nı katmıştır ve bu su aracılığıyla da size gelmektedir. Vaftiz, Mesih'in suya katılan Kelamı'dır.

Allah'ın Vaftiz'le ilgili Kelamı, Hristiyan Kilisesi'nin ilk günlerinde bir sanatçıya bir resim³ taşa oymayı esinlemiştir. Sanatçı, Allah'ın Kelamı'nın yazıldığı tomarı vaftiz edilen çocuğun doğrudan başının üzerine yerleştirerek, Vaftiz'in, Tanrı'nın sıvı biçimindeki Kelamı'ndan (Yuhanna 3:5; Efesliler 5:26; Titus 3:5) başka bir şey olmadığını basit ama güçlü bir resimle göstermektedir.

MATTA 28:19, VAFTİZ'DE YAŞAM VEREN KELAMIN SİZİ İSA'NIN ÖĞRENCİSİ OLARAK YETİŞTİRDİĞİNİ GÖSTERMEKTEDİR

İsa, “*Gidin, bütün ulusları öğrencilerim olarak yetiştirin; bunu, onları Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un adıyla vaftiz ederek yapacaksınız*” (Matta: 28:19) dediği için, Vaftiz, suya katılmış Allah'ın Kelamı'dır. Diri Kelam ve Allah'ın vaadiyle birleşen su mucizeler yapmaktadır.

Birincisi, İsa suyu kendisine öğrenciler yetiştirmek istediği bir yol olarak bir kenara ayırmaktadır, çünkü “*Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un adıyla vaftiz edin*” demektedir. (Grekçe *baptizein* sözcüğü açıkça *yıkanma* demektir. Bu sözcük, örneğin Markos 7:4 ve Luka 11:38'de düpedüz suyla yıkanma olarak çevrilmektedir).

Bu durumda İsa bu suyla yıkanmaya güçlü Kelamı'nı katmaktadır: “*Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un adıyla*” (Matta 28:19). Bu sözleriyle İsa, öğrenciler yetiştiren yıkanmanın insanlar tarafından değil, Allah tarafından yapılan bir yıkama olduğunu duyurmaktadır (Uzun İlmihal, IV:10, s.161). Allah'ın diri Kelamı olmadıkça suyun hiçbir gücü yoktur.

Burada bir benzetme vardır: Yabancı ülkeye giden elçi yalnızca kendisini gönderen hükümet adına konuşur ve eylemde bulunur. Elçinin sözleri kendisinin değildir, onun aracılığıyla hükümeti konuşur. Ağız hareket edebilir ama ağzından hükümetinin

³ Vaftiz dekoru (3.yüzyıl) Lungotevere, Roma

sözleri çıkar. Aynı şekilde, “*Baba, Oğul ve Kutsal Ruh’un adıyla*” vaftiz de insanın eylemi değil, İsa’nın emri uyarınca yerine getirilen Allah’ın eylemidir. Mesih’in elçisi olarak rahip ağzını oynatabilir ama ağzından çıkanlar, güçlü bir biçimde suya karışarak onu Vaftiz haline getiren Allah’ın sözleridir. Rahip, Mesih’in elçisidir (2. Korintliler 5:20).

Bu ikisi, su ve Allah’ın mucizeler yaratan, yaşam veren diri Kelamı, Allah’ın Vaftiz mucizesini yaratır. İsa “*vaftiz ederek öğrenciler olarak yetiştirin*” (Matta 28:19) dediği için, Vaftiz sizi O’nun öğrencisi yapar.

VAFTİZ SİZİ İSA’NIN ÖĞRENCİSİ YAPTIĞINDA İSA MESİH İÇİNİZDE YAŞAR!

İşte bir soru daha: Mesih, Kelamı aracılığıyla insanların içine gelir. Başka bir yolla da gelir mi?

Yanıt: Hayır. Mesih, yalnızca Kelamı aracılığıyla içinize gelir. Vaftiz, *Mesih’in* suya katılan *Kelamı’dır*. Vaftiz O’nun yeniden doğuş mucizesini göstermek için yararlandığı bir araç yani vasıtaadır. Bu nedenle, bir Hristiyan haklı olarak, “Baba, Oğul ve Kutsal Ruh adıyla vaftiz edildiğim için, Mesih’in içimde yaşadığımı biliyorum” diyebilir.

Devam....

BÖLÜM 4

GÖRÜNÜR KELAM: RAB'BİN SOFRASI

ALLAH'IN KELAMINI HER ŞEYDEN ÜSTÜN TUTUN

Martin Kaare ve Vsevolod Lytkin, Good News (vol. 2) sayı 3, s.26-27 (1996)

Şimdi Almanya'nın Hamburg kentinde bir galeride bulunan Eichens'in 1867'de yaptığı gravür dünyanın ve kilisenin fikirleri ve öğretişleri konusunda genellikle sonu gelmeyen hararetili tartışmasını yansıtmaktadır. Ortada, geride, vardığımız her sonuçta Allah'ın Kelamı'nın üstün gelmesi gerektiğinin işaretini vererek, Kutsal Kitabı yukarı kaldıran Martin Luther⁴ durmaktadır.

Kilisede, Mesih'in Kutsal Sofra'daki sözlerinin anlamı kadar hararetle çekişilip tartışılan pek az konu vardır. Aşağıdaki tarihsel arka plan, okurlara, bin yıldan beri Kilise'de çoğunluğun Kutsal Sofra'da Mesih'in *Gerçekten Orada Bulunduğu*⁵ konusunda görüş birliğine vardığını gösteren *İyi Haberi* vermektedir. Reformasyon sırasında bazıları *Orada Bulunma* konusunda kuşkular öğretmeye başladılar. Ancak Luther ruhsal konulardaki bütün tartışmalarımızda Kelamı kendi düşüncelerimizin ve aklımızın her zaman üstünde tutmamız gerektiğinde ısrar etti. İsa'nın, Rabbin Sofrası'nı tesis ederken söylediği sözlerin anlamını göz önünde tuttuğumuzda bu görüş özellikle geçerlidir.

İLK KİLİSE KOMÜNYON⁶ KONUSUNDA NE ÖĞRETİYOR VE NE UYGULUYORDU?

Antik Kilise Kutsal Sofra'da Mesih'in Gerçekten Orada Bulunduğundan (Kutsal Sofra'ya katılanların gerçekten Mesih'in bedenini ve kanını aldıklarından) o kadar emindi ki Hippolytus⁷ (yakl. 215) *Elçisel Gelenek'te* şu uyarıyı yapıyordu: “İnanmayan hiç kimsenin, farenin ya da başka bir hayvanın Eukharist'ten yememesine, Eukharist'in hiçbir parçasının yere düşmemesine, kaybolmamasına herkes dikkat etsin. Çünkü o, Mesih'in bedenidir, inananlar tarafından yenecek ve küçümsenmeyecektir.”

Iustinos Martyros^{8**}, Kilise'nin ibadetlerinde kan içmekle yalan yere suçlandığı, korkunç zulüm döneminde Hristiyanlığa döndü (yakl. 130). Iustinos ve Kilise, ekmekle şarabın yalnızca Mesih'in bedenini ve kanını temsil ettiğini uygun bir biçimde söylemiş olabilirlerdi. Ancak bu sadık inançlılar Mesih'i inkâr etmeye yanaşmadılar. Iustinos ekmekle şarabın artık “sıradan” ekmek ve şarap değil, “*beden alan İsa'nın eti ve kanı*” olduğunu açıklarken dikkatliydi. Görüşünü kanıtlamak için, İsa'nın Rab'bin Sofrası'nı

⁴ d. 1483 ö. 1546

⁵ İngilizce: 'Real presence doctrine', Türkçesi: 'Gerçekten Orada Bulunma doktrini'

⁶ İngilizce: 'Eucharist yada communion yada Lord's supper', Türkçe: Aşai Rabbani ayini, Komünyon, Rab'bin sofrası yada Kutsal Sofrası

⁷ d. 170 ö. 235

⁸ d. 100 ö.165

tesis ederken söylediği sözlerden alıntı yapıyordu (Markos 14:22-24).

İLK HRİSTİYANLAR MESİH'İN BİLLUR KADAR NET OLAN SÖZLERİNE İNANMIYORLARDI

Yeruşalim Piskoposu Cyrillus'un⁹ sözlerini göz ardı etmemeliyiz. Allah'a yeni dönenleri, vaftizlerinden ve ilk komünyonlarından önce şu kesin sözlerle bilgilendiriyordu: Tapılası Üçlü Birliği kutsal davetten önce Eukharist ekmeği ve şarabı basit bir ekme ve şaraptır, davetten sonra ise ekme Mesih'in bedeni, şarap Mesih'in kanı olur¹⁰...” Daha sonra 1. Korintiler 11:23-25 ayetlerini vaaz ederken Cyrillus, Rab'bin “*Bu benim bedenim ... Bu benim kanımdır*” sözlerini yorumluyordu. Cyrillus, “Rab ekme ‘*benim bedenimdir*’ dediği ve böyle duyurduğu için kim artık bundan kuşku duymaya cesaret edebilir? ‘*Bu, benim kanımdır*’ diyerek onayladığı için, O'nun kanı değildir, diyerek kim tereddüde düşer?” diyordu.

Batı'da, Milano Piskoposu Ambrosius¹¹ (yakl. 387) ilmihal öğrencilerine şunları öğretiyordu: “*Sakrament'in sözlerinden önce ekme ekmeştir; kutsama eklendiğinde ekme Mesih'in bedeni olur. Bu nedenle, bunu kanıtlayalım. Ekme nasıl Mesih'in bedeni olabilir? Kutsanarak. Ama hangi dilde, hangi sözlerle kutsanır? Rab İsa'nın sözleriyle ... Mesih'in Kelamı bu Sakramenti kutsar*” (De sacramentis, 4.4.14).

Bugün Kutsal Kitap'ın Gerçekten Orada Bulunma öğretisi konusundaki güncel görüş arılıklarıyla karşılaştırılırsa, ilk Kilise'de bu konuda çekişme ve anlaşmazlık olmaması kayda değerdir. Kilise o kadar birlik olmuştu ki Rab'bin Sofrası'nda Gerçekten Orada Bulunma öğretisini hiç bir Ekümenik Konsilin ele alması gerekmemiştir. İ. S. 787'de İkinci İznik Konsili ekmele şarabın, Mesih'i temsil eden imgeler, tasvirler ya da semboller değil, Mesih'in gerçek bedeni ve kanı olduğuna karar vermiştir.

SAPTIRMA BAŞLIYOR

İlahiyat yazıları, ilmihaller, inanç bildirimleri, özellikle de ibadet düzeniyle ilgili metinler, Kilise'nin, Rab'bin Sofrası'nda Rab'bin bedeninin ve kanının orada bulunma tarzının anlaşılmasız bir sır olduğu inancıyla bin yılı aşkın süre tatmin olduğunu göstermektedir. Ancak Ortaçağ'ın başında değişim başlamıştır. Dokuzuncu yüzyılda Gerçekten Orada Bulunmayı açıklarken akıldan yararlanma girişimi Rabanus Maurus'la¹² Ratramnus^{13**} arasında görüş ayrılığına yol açmıştır. Ratramnus, kutsamadan sonra ekmele şarabın bedeninin ve kanının ancak bir “imgesi” olduğu teorisini ortaya atmıştır.

⁹ d. 315 ö. 386

¹⁰ İlk kilisenin kullandığı “olmak” sözcüğünün yaygın kullanılması, ekmele şarabın bedene ve kana “dönüştüğüne” dair daha sonraki akılcı teoriyle (Görünüştüğü aynı kalmakla birlikte tözün değişmesi) karıştırılmamalıdır. Aziz Pavlus, Komünyon'da Mesih'in bedenini ve kanını aldığımızda sakramental birlik aracılığıyla ekmeği ve şarabı da aldığımızı açıkça söylemektedir (1. Korintliler 11:26). Bu olay açıklanamaz, yalnızca inanılır.

¹¹ d. 340 ö. 397

¹² d.776 ö. 856

¹³ ö. 870

Ratramnus Mesih'in bedeninin ve kanının gerçekliğinin ele ya da ağza değil, düşünceye geldiğini de öğretmiştir. Gerçekten Orada Bulunmaya asıl itirazı, akla göre bunun mümkün olmamasıydı. 1049 civarında, Tours'lu Berengarius¹⁴, Ratramnus'un geleneğini izleyerek Gerçekten Orada Bulunma öğretisine saldırmıştır. Ekmekle şarabın Mesih'in bedenini ve kanını işaret ettiğini (*significant*), bir benzeşim (*similitudo*), sembol (*signum*), tasvir (*figura*) ve güvence (*pignus*) olduğunu öğretmiştir.

REFORMASYON DÖNEMİ: NET ÖĞRETİŞ DÜZELTİLİYOR

Berengarius; Wycliff¹⁵, Zwingli¹⁶, Calvin¹⁷ ve Gerçekten Orada Bulunmayı kabul etmeyen diğerlerinin öncüsüydü. Akla, Allah'ın Kelamı'nın üzerinde yer veriyorlardı. Marburg Kolokyumu'nda Zwingli, İsa'nın, bedeniyle göğe yükseldiği için Sofra'da aranmaması gerektiği sonucuna vardı. "Çünkü bir ve aynı beden aynı anda birçok yerde bulunamaz."

Sonuçta, Gerçekten Orada Bulunmaya inanılıp inanılmadığı sorusu her zaman kişinin Allah'ın Kelamı'na bakışı temelinde yanıtlanır. Yalnızca Allah'ın Kelamı'na mı inanıyorsunuz yoksa Rab Mesih İsa'nın mucizevi sözlerini daha çok inanılır duruma getiren akılcı kanıtlarla imanınızı desteklemeye mi ihtiyacınız var?

MESİH'İN SÖZLERİNDEN KUŞKU DUYMAYIN; BUNUN YERİNE SEVİNİN VE KUTLAYIN

Yalnızca Allah'ın Kelamı'na inananların karşılaştıkları sürekli mücadele, Kutsal Yazı'nın yanıtlamadığı soruları yanıtlama ayarına karşı direniyor. Kutsal Kitap ekmekle şarabın nasıl beden ve kan olduğunu açıklamıyor, yalnızca İsa'nın diri Kelamı bunun böyle olduğunu duyuruyor. Sunağın yanında elimizde bir kronometreyle durup kutsanan unsurların tam olarak ne zaman beden ve kan halini aldığını belirlemeye de çalışmıyoruz.^{18**}

Bu nedenle, kuşkulanmak ya da inkar etmek yerine, Mesih'in Gerçekten Kutsal Sofra'da Bulunduğuna imanımızla inanalım ve büyük bir sevinçle kutlayalım. Luther gibi, Allah'ın Kelamı'nı her zaman kendi düşüncelerimizin ve aklımızın çok üzerinde tutalım. Günahlarımızın bağışlanması için bedeninin ve kanının ekmek ve şarapta bize verildiğini İsa'nın kendi sözlerinden öğrenmek yeterlidir. Bağışlanmanın olduğu yerde yaşam ve kurtuluş da vardır. Devam....

¹⁴ d.999 ö.1088

¹⁵ d.1330/31 ö.1384

¹⁶ d.1484 ö.1531

¹⁷ d.1509 ö.1564

¹⁸ Luteryen Gerçekten Orada Bulunma öğretisinde ekmek ile Mesih'in bedeninin ve şarap ile Mesih'in kanının birleşmesi fakat aynı zamanda niteliklerinin kalması özelliğidir. Daha fazla bilgi: Vom Abendmahl Christi, Bekenntnis, 1528 (M.Luther).

BÖLÜM 5

İSA MESİH, İMANIMIZIN ÖNCÜSÜ VE TAMAMLAYICISI (İBR. 12:2)

AKLANMIŞ SAYILMA & KUTSANMA ARASINDAKİ AYIRIM Good News sayı 5, s.16 (1996/2002)

Hristiyanın bütün sevincinin kökü, günahkârın Allah'ın lütfuyla kurtulduğunu (aklanmış sayıldığını) bilmesidir (Romalılar 5:1). O zaman, Allah'ın aklayan Kelamı Mesih merkezli bir sevgi yaşamı (kutsanma; Galatyalılar 5:6) olarak çiçek açar. Bu iki öğretiyi net olarak anlamak Mesih İsa'yı yüceltir ve bağışlanan günahkârın yüreğine sevinç verir. Bu iki öğretiyi karıştırmak günahkârın gözünde Mesih'in görkemine gölge düşürür, yalnızca endişe ve üzüntü verir.

AKLANMIŞ SAYILMA

Allah'ın, günahkârın *dışında* ama Mesih'te yaptığı yargılama eylemidir. (Yşa. 53:11; Rom. 5:8-9; 2Ko. 5:19)

Bir Anlık Tanrısal Aklama Eylemi

Aklanmış sayıldığımızda ŞİMDİ aklanmış sayılırız (Rom. 8:1; İbr. 7:27)

Eşitlik

Allah'ın önünde hepimiz eşit olarak aklanmış sayılırız: O'nun önünde, kurtuluşa farkı yoktur (Rom. 3:30; 5:18; Gal. 3:8, 26)

Tamamlanma

Allah'ın gazabı Mesih'in çarmıhında karşılandığında aklanma tamamlanmıştır. Bu, Vaftizimizde Allah'ın ailesine alındığımızda bizim için tamamlanmış bir eylemdir (Yu. 19:30; Rom. 5:18; 1Yu. 1:7).

Oğulluğa alma

Rabbimiz Mesih İsa'nın kefareti sunusu nedeniyle, Allah, akladığında lütufta bulunarak bizi oğulları olarak ailesine alır (Yu. 17:22; Rom. 8:15, 23; Gal. 3:26; 4:5; Ef. 1:5; 1Yu. 3:1)

Armağan

Aklanmış sayılma, bizim yaptığımız iyi bir işe bağlı olmaksızın Allah'ın karşılıksız armağanıdır (Rom. 5:16; 6:23; Gal. 3:29; Ef. 1:5-6; Va. 22:17)

Bizim için

Mesih, bizim yerimize çarmıhta öldüğünde aklanmamızı tamamlamıştır (Yşa. 53:11; Mat. 20:28; 1Ti. 2:6; İbr. 10:19-20)

Zafer

Aklama İsa'nın günaha, ölüme ve şeytana karşı kazandığı zaferi bizim hesabımıza sayar (Yşa. 40:31; Rom. 6:9; 8:37; 1Ko. 15:57; Gal. 3:13; 5:1; 1Yu. 5:4-5).

Duruş

Mesih'te kurtulduğumuza güvenerek ayakta durabiliriz (Mez. 16:9; Rom. 5:1; Ef. 6:13; Ti. 4:7-8; 1Yu. 2:12-14; Va. 14:13)

KUTSANMA

Allah'ın, yeni insanın yaşam boyu süren düzelme sürecinde etkili olduğu, günahkârın içindeki eylemidir (Flp. 2:12-13; 3:12; Kol. 3:2-5; Tit. 2:11-12).

Aşamalı İyileşme Süreci

Kutsanma, eski Adem'in her gün boğulması, Mesih'teki yaşamımızın her gün tazelenmesidir (Ro. 6:11-13; 2Ko. 4:16; Kol. 3:10).

Dereceler

Aklanmış sayılanlar, kutsandıklarını farklı aşamalarda sergilerler (Rom. 12:6; 1Ko. 7:7; 12:9; Ef. 4:7; 2Ti. 2:20-21)

Büyüme

İman sonucunda Mesih'e benzeyerek büyümeye her gün devam ederiz (Mez. 92:12; 2Ko. 8:7-8; Ef. 2:21; 4:1, 15-16; Flp. 3:16-17; Kol. 2:7:7; 1Se. 4:1; 1Pe. 2:2; 2Pe. 1:5; 3:15).

Ailenin Yaşam Tarzı

Allah'ın ailesinin üyeleri olarak, birbirimize hizmet ederiz (Mez. 34:11-14; Mat. 12:50; Ef. 5:1; 1Pe. 1:13-15).

Karşılık Verme

Kurtuluşumuzun sevinciyle, Allah'ın koşulsuz sevgisine birbirimize hizmet ederek karşılık veririz (Mat. 7:16; Rom. 6:22; 1Ko. 10:31; Ef. 2:10; 5:2, 8; 1Pe. 4:10; 2Yu. 1:6; Va. 3:20).

Bizde

Mesih, kendisine Vaftizimiz aracılığıyla içimizde etkili olur. Mesih'in içimizde böyle etkili olması bizim kutsanmamızdır (Yu. 14:17, 20; 15:5; Elç. 6:3, 5; 1Se. 1:5; 2:13; 2Ti. 1:6, 14).

Savaş

Kutsanma, Eski Adem'imizle Yeni Adem'imiz arasında; dünyasallıkla insanlık adına gökteki amacımız arasında her gün yapılan savaştır (Rom. 7:15-21; 2Ko. 5:4; 10:3; Gal. 5:17; Ef. 6:11)

Yürüme, Güreşme, Yarış, Mücadele

Yalnızca tökezlenip yalanlarının kurbanı olacağımızı söyleyen İ blis'in yalanlarıyla mücadele ederiz (Yar. 17:1; Yas. 26:17; Rom. 6:4; 2Ko. 5:7; 2Ti. 1:14; Va. 2:7).

İsa günahları bağışladığında yeni bir güç de verir. Felçliye aklanmış sayıldığını “*günahların bağışlandı*” (Luka 5: 20) diyerek bildirir. Mesih aracılığıyla Allah'ın huzurundaki bu yeni duruşla kutsanmanın bereketlerine kavuşma çağrısı da gelir: “*Kalk, yürü!*” (Luka 5:24).

Son

Editörlük ELRİM İnitüsü tarafından yapıldı (www.elrim.org)